

VLUCHTELINGEN, FEITEN EN FICTIE

Verslag: Ramon Vos

De SP Smallerland heeft 18 februari in de Brede School de Wiken een openbare informatie avond gehouden over vluchtelingen, stathouders en huisvesting. Voor een zaal met ruim 30 geïnteresseerden opende wethouder Jos van der Horst van wonen en vreemdelingenbeleid de avond met een betoog over de harde cijfers: “Waar praten we nu eigenlijk over?”

De Feiten

Het aantal asielaanvragen in 2015 was ruim 2 maal zo hoog dan in 2014. Vluchtelingen uit het door oorlog geteisterde Syrië veroorzaken de verhoogde aanvraag en een tweede verhoogde stroom komt uit Eritrea. Een gebied dat 30 jaar lang geteisterd is door oorlog met Ethiopië en waar ieder moment de bom weer kan losbarsten.

Aangezien een groot deel van deze asielzoekers een status zullen krijgen (terugkeren naar hun land is niet veilig) zal er uiteindelijk woonruimte voor deze mensen gezocht moeten worden. Boze tongen beweren dat dit ten koste gaat van ‘onze’ sociale huurwoningen, maar de feiten laten iets anders zien:

- 1) Sinds een jaar hebben vluchtelingen/stathouders geen voorrang meer op ‘normale’ huurwoningzoekers. Dat wanneer je al een jaar op een wachtlijst staat, nu nog langer moet wachten klopt dus niet.
- 2) De verhouding van nieuwe huurders en vergunninghouders werd ook toegelicht. In 2015 werden in Smallerland 35 woningen verhuurd aan vergunninghouders en in totaal werden er 734 woningen verhuurd. Oftewel ‘slechts’ 4% ging naar vergunninghouders. De stathouders in Smallerland willen we zo gespreid mogelijk in de wijken en de dorpen plaatsen.

COLOFON

Podium is een uitgave van de SP Smallerland
Redactie: Michiel Schrier, Ramon Vos en Jos van der Horst
smallerland.sp.nl | smallerland@sp.nl

De vluchtelingenwerker

Andre van Leeuwen vertelt over zijn werkzaamheden als COA medewerker woonbegeleiding bij de noodopvang in het WTC in Leeuwarden. De meeste bewoners van het WTC zijn in oktober 2015 daar gekomen en gaan ‘nu pas’ de procedure in. Deze moet dan opgestart worden in Ter Apel.

Zijn dagelijkse werkzaamheden als woonbegeleider zijn: ‘conciërge’ achtige werkzaamheden, groepswork en het begeleiden van de mensen qua organisatie en planning. De vluchtelingen krijgen geen zakgeld. Op dit moment is het beleid dat alle mensen de zorg in natura krijgen. Maar dit levert soms ook problemen op. Mensen die geen eigen geld meer hebben lenen geld van anderen om bijvoorbeeld sigaretten te kunnen kopen.

In eerste instantie zouden de mensen 6 maanden op deze locatie blijven, maar onlangs is in Den Haag besloten dat deze periode 9 maanden gaat duren.

De begeleiding van de vergunninghouder

Eva Nien heeft tot voor kort bij vluchtelingenwerk gewerkt als vrijwilliger. Eva licht de praktijk van het vluchtelingenwerk toe. Hoe gaat de verhuishulp? Hoe werkt de (hulp bij) de woninginrichting? Stathouders krijgen weliswaar een bijstandsuitkering maar moeten nog veel doen, onder andere inburgeren. Bij deze inburgering is ook begeleiding en vrijblijvend is het niet.

Een deel van de inburgering die ze binnen drie jaar moeten halen wordt gefinancierd, maar wanneer ze niet hun verplichte lessen volgen, dan moeten ze dit zelf terug betalen. Het kan dus zijn dat mensen een schuld hebben na hun inburgering.

“Dat vergunninghouders alles voor niks krijgen als ze een huis toegewezen krijgen is een fabeltje” legt Eva uit. “Er wordt 3600,- aan krediet beschikbaar gesteld voor de inrichting, het witgoed en alle nodige zaken. Dit krediet wordt in maandelijkse termijnen van de uitkering ingehouden”.

IK BEN EEN VLUCHTELING

Tekst: Jamal Al Sari

Ik ben een vluchteling, dat ziet u aan mijn Arabisch gezicht, en u hoort het aan mijn stem. Mijn Nederlands is niet perfect. Ik ben anders dan de Nederlanders, en toch ook niet. Ik ben vijftien jaar in Nederland. De eerste vier jaar was ik in een AZC. Dat was beslist geen leuke tijd. Toen ik een verblijfsvergunning kreeg, verhuisde ik naar een flat in Heerenveen.

Ik kreeg een Nederlandse vriendin. We hebben samengewoond, en ook een kind gekregen. Nu leven wij gescheiden, maar zoals het hoort in Nederland: we proberen vrienden te blijven, en we delen het ouderschap. Vluchten is een hele moeilijke beslissing. Stel je eens voor wat je achterlaat. Ik liet in Jordanië mijn vrouw en mijn kind achter, mijn familie, vader, moeder, mijn thuis, alle bezit. En ook: ik liet mijn cultuur achter, mijn manier van leven, alles wat mij bekend was, alles waar ik vertrouwd mee was, alles wat voor mij gewoon was.

Ik liet ook mijn ideaal achter – ik werkte mee aan het bevrijden van Irak, ik wilde met mijn vader teruggaan naar een vrij Irak. Een wens, een droom. Mijn leven was in gevaar door dit werk. Er kwam een dag dat ik wist dat ik weg moest, omdat ik het anders niet zou overleven.

AFVALOVEN

De SP heeft onlangs een motie mee-ingediend, samen met D66 om onze gemeente als aandeelhouder van afvalverwerker Omrin aan te spreken op de uitstoot van dioxide na een storing in de afvaloven in Harlingen.

„Wij zijn als aandeelhouder mede-verantwoordelijk voor de uitstoot”, geeft SP'er Paul van Dijk aan.

De motie werd in ruime meerderheid aangenomen.

Het is zwaar om alles achter te laten, maar ook, misschien nog meer, het is heel zwaar om hier weer te beginnen. Iemand die alles kwijt is, vindt het ook heel moeilijk een reden te vinden weer te beginnen met bouwen. Het verlies is groot. Ik kan begrijpen dat de gewone Nederlander dat niet zo interessant vindt. Er zijn zo veel vluchtelingen, zoveel verhalen. Maar ze moeten allemaal opnieuw beginnen. Ik ook, en dat was niet makkelijk. Mijn flat was te groot, ik verdwaalde in al die kamers ná mijn kamertje van 2 bij 3 in het AZC. Hoe werk te vinden? Ik had geen idee. Hoe om te gaan met de mensen hier? Ook dat moest ik leren.

De gemeente hielp mij. Ik kreeg een opleiding als buschauffeur aangeboden. Werkgarantie, ik kreeg een baan. Ik werk nu al tien jaar als buschauffeur. Het gaat goed met mij. Wat heeft een vluchteling nodig? Een vluchteling heeft het nodig opnieuw te kunnen beginnen met bouwen. Bouwen betekent niet alleen huis, werk, geld. Bouwen betekent ook jezelf leren kennen in deze nieuwe omgeving. Ik moest zoveel leren over deze maatschappij, ik maakte zoveel fouten. Een vluchteling heeft kansen nodig, taal, mensen, verbinding. Een vluchteling heeft het NIET nodig om zielig gevonden te worden, om altijd geholpen te moeten worden. Ze hebben alleen hulp nodig om overnieuw te beginnen. Wij kunnen ze helpen om precies dat te bereiken.

Deze blog werd uitgesproken op de openbare avond over vluchtelingen.

AGENDA

OPENBARE VOORLICHTINGSAVOND OVER OEKRAÏNE

Donderdag 31 maart
aanvang 20.00
Brede School De Wiken Drachten

SAVE THE DATE: SUPER SNEON'S Referendum associatieverdrag Oekraïne

Zaterdag 26 maart en zaterdag 2 april

LEDENWERFACTIE

Zaterdag 9 april Drachten
van 11.00 tot 15.00

MEER INFORMATIE OP SMALLINGERLAND.SP.NL

